

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח - הַשְּׁפָעַת הַסְּבִיבָה

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו" (בראשית לב, ד)

ממש שאין להם יצר הרע ליפול ברשותו של עֵשָׂו.

זה פירוש הפסוק: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו" ולא בני אדם, משום: "אֵל עֵשָׂו אָחִיו" - שהוא רשע וישפיע עליהם לרעה. "אֲרָצָה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדוֹם" - גם המקום מושחת. לכן רק על מלאכים יש לסמוך בשליחות זאת ולא על בני אדם. למלאכים אין יצר הרע ולא יתפתו ללמוד ממעשיו הרעים של עֵשָׂו.

אנחנו רואים עד כמה חייבים להיזהר מכל חברה שבעולם. אפילו מחברה שהיא ממש קרובה אליך כמו משפחה שהיא לא שומרת תורה ומצוות ובנם זכה לחזור בתשובה והם עדיין לא זכו, צריך להיות מאוד זהיר מהשקפותיהם. הם עלולים לומר לו: "תצא לעבוד. תרוויח כסף. לך למקומות בילוי לא צנועים כדי להתאורר" - חס ושלום להקשיב לזה. דברים אלו כוזבים הם. זאת עצת היצר הרע שהרי אין אורור טוב יותר מלימוד התורה והמצוות. גם אם מרגיש שחייב להשתחרר בנפשו ורוצה טיול, שהכל יהיה על בסיס הקדושה והטהרה וצניעות בדרך. יגביה ליבו בדרכי ה' ולא יקשיב לעצות שלהם, אלא יכבדם כי הם הוריו. גם ידבר דברי תורה בשולחן שבת כדי לקרב אותם לתורה הקדושה. בד בבד יזהר מאוד שלא יפול חלילה לעצות רעות שיכולים להציע לו ולחפוץ ח"ו בדרכם כי הבל הבלים הכל הבל חוץ מהתורה הקדושה ומצוות ומעשים טובים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

רש"י הקדוש פירש: ששלח מלאכים ממש. יעקב אבינו שלח מלאכים כדי לפייס את עֵשָׂו. יעקב מצא שהזמן הכי טוב לפייס הוא כל עוד יצחק אביו בחיים מכיוון שעֵשָׂו חושש לפגוע בכבוד אביו. בנוסף לכך, היו מחנות של מלאכים סביב יעקב שנאמר: "כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָךְ לְשִׁמְרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ" (תהילים צא, יא), כך בזוהר כתוב (וישלח 100).

צריך להבין, מדוע יעקב שלח דווקא מלאכים ולא שלח בני אדם שיפייסו את עֵשָׂו? ראיתי שהמפרשים מבארים באופן נפלא ביותר והוא יסוד עצום. המשנה אומרת: "הַרְחֵק מִשְׁכַּן רַע וְאֵל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע" (אבות א, ז). אפילו האדם המושלם ביותר אם יהיה במחיצת הרשע הוא עלול ללמוד ממנו בסוף ולהיות כמוהו.

לכן דוד המלך פתח את ספר תהילים דווקא בעניין זה: "אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב יֵצִים לֹא יָשָׁב" (תהילים א, א). שלא נתעכב בסביבתם כדי שלא ילמד ממעשיהם, כך הרד"ק ביאר. חז"ל אומרים: "איזה הוא הגיבור הכובש את יצרו", שלא זורם עם הסביבה הרעה אלא בורח משם "כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה וְלִילָהּ" ויזכה שכל אשר יעשה ה' יצליח בידו.

הרמב"ם בהלכות דעות כתב: עד כמה האדם חייב להיזהר לא להיות בחברה של רשעים אלא יברח אפילו למדברות שיש סיכוי שימות שם מחיות רעות ולסטים. מכל מקום יצא מן העולם צדיק ולא רשע.

יעקב חשש כל כך לשלוח לעשו בני אדם שיפייסו אותו, מכיוון שהם עלולים ללמוד ממנו את דרכו הרעה. לכן שלח מלאכים

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת - הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוך בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח - בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה - הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנטש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית - רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

זמני לכת

ע"פ	כנסת לכת	צאת לכת	יבין תפ
י"ג	16:01	17:13	17:44
ת"א	16:17	17:09	17:39
מיטב	16:17	17:09	17:39
כ"ב	16:21	17:13	17:44

שואל ומשיב בהלכה - חגיגה - חלק ב

אלו דינים נוספים שייכים לחג חנוכה?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

מי שחלילה נפטר לו אדם משבעת הקרובים שצריך להתאבל עליהם, חייב בקריעה ובכל דיני שבעת ימי אבלות בחנוכה. מצוות ניחום אבלים היא גם בימי חנוכה, ולכן לא ימנע מלנחם אבלים בחג חנוכה. אבל, אפילו אם הוא בתוך שבעה, רשאי לברך על הנר בחנוכה ברכת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" ביום הראשון.

נכון שלא לקיים אזכרה בימים אלו בבית הקברות, ביום פקודת השנה או השבעה או השלושים, מכיוון שהציבור ובפרט בני המשפחה מתעוררים לבכיות וצער ליד הקבר. לכן יקדימו את הביקור בבית הקברות לימים שלפני חנוכה. מותר ללכת לבית הקברות בחג חנוכה כדי להתפלל ולהשתטח על קברי צדיקים. מותר לערוך אזכרה בבית הכנסת על ידי אמירת ברכות ודברי תורה כנהוג, אבל ללא הספד על הנפטר עצמו מחשש שיבואו לידי צער.

לעניין ברכת "שהחיינו" - גם אם הוא אבל תוך שנה ואפילו בתוך שלושים או בתוך שבעה, חייב בברכה.

חולה שמאושפז בבית הרפואה ולא נותנים לו להדליק שם נרות חנוכה, אשתו תדליק בבית והוא פטור מלהדליק. בכל זאת ישתדל לשמוע את ברכות ההדלקה מאדם אחר שמדליק נרות.

מותר לחמם סופגניה על גבי פלטה בשבת מכיוון שאין בישול אחר בישול יבש. למרות שיש ריבה בסופגניה, יש להחשיבה כסופגניה יבשה, מכיוון שהיא מיעוט ובטילה ברוב שהוא יבש. אולם באותן מאפיות שמדללים את הריבה על ידי הוספת מים מהברז שלא התבשלו לפני הזרקתם לסופגניה, יש להחמיר. **מקורות:** ראה שו"ת אגרות משה (ח"ד סימן עד דיני בישול אות ה). כן דעת הגרש"ז אורבך בספר שלמי מועד (עמוד רמה) ובספר חזון עובדיה- חנוכה (עמוד יט בהערה) ע"ש. כ"כ בספר תורת המלאכות ח"ב (עמוד נט) בשם הגר"ש וואזנר והגר"נ קרליץ. הביא דעת הגר"י פ"ש זצ"ל שדעתו להחמיר בזה מכיוון שהריבה מרוכזת במקום אחד. הובא בספר הלכה ברורה (סימן שיח בשער הציון אות קיד).

יש אומרים שכיום מערבבים מים מהברז בריבה [בעיקר בריבת תות] לפני הזרקת הריבה לסופגניה כדי לדלל אותה שתצא דרך המזרק. לכן יש לאסור מדין חימום המים - מחשש לאיסור בישול.

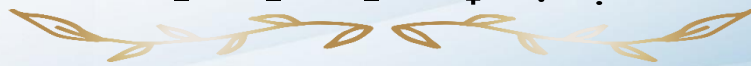
במוצאי שבת מדליקים נרות חנוכה בבית הכנסת ולאחר מכן מבדילים על הכוס, כדי לאחר את יציאת השבת כמה שאפשר, למרות שהמדליק נרות חנוכה מפסיד את קדושת השבת. מכל מקום טוב להדליק נרות חנוכה בביה"כ אחרי תפילת ערבית, מכיוון שכל הציבור נשארים בקדושת השבת עד שיבדילו. וכן כדי שיהיה פרסום הנס בהדלקת הנרות בביה"כ, שהרי אם יבדילו קודם ההדלקה, יתכן שחלק מהציבור ילכו לבתיהם לפני ההדלקה.

כשמגיע לביתו, יקדים להבדיל על הכוס תחילה ואחר כך ידליק נרות, מכיוון שתדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם. מצוות הבדלה היא תדירה יותר, מכיוון שעושים אותה כל שבוע, ואילו הדלקת נרות חנוכה היא רק בחנוכה, פעם בשנה.

אותם שנוהגים להחמיר שלא לעשות מלאכה במוצאי שבת עד שיגיע זמן רבינו תם, גם במוצאי שבת חנוכה צריכים להמתין שלא להדליק נרות עד זמן רבינו תם. אין זה מנהג טוב בלבד, אלא ראוי ונכון לכל אחד ואחת לנהוג כשיטת רבינו תם. בפרט שכך דעת מרן השולחן ערוך.

אין מברכים ברכת 'מאורי האש' על נרות חנוכה (אם טעה והדליק נרות לפני הבדלה), מכיוון שאסור ליהנות מנרות חנוכה, ואין מברכים 'מאורי האש' עד שיאורו לאורו של נר ההבדלה, כלומר: יהנו מאור הנר. לעומת זאת, על נר השמש שהוא חול, מותר לברך 'מאורי האש'.

חשיבה על הזולת

הגאון רבי יצחק וייס זצ"ל (חותנו של 'הכתב סופר') היה עשיר גדול ומכניס אורחים גדול, וגם הקציב בית מיוחד לכך. הולכי דרכים ועניים מרודים היו מגיעים עם נעליהם וגרביהם שהיו רטובים ומלוכלכים בבוצ. מרוב הליכה הגרביים היו קרועות. בתו הרבנית חווה לאה היתה לוקחת את הגרביים בזמן שהעניים הלכו לישון, כדי לתפור ולכבס אותם, למרות שהריח היה נורא מאוד. שאר האחיות היו נגעלות מזה.

לילה אחד אביה הגיע בשעות הלילה המאוחרות. הוא פגש את בתו חווה לאה בחוץ כשהיא תופרת את הגרביים של העניים. ר' יצחק תמה: "מדוע את עומדת בחוץ?" היא סיפרה: "ריחמתי על עני אחד וכיבסתי את גרביו, אבל ריח נורא נודף מהם. אחיותיי לא יכלו לסבול זאת ולכן אני כאן". הוא בירך אותה: "ה' יעזור שתמצאי חתן שיאיר את העולם" ואכן זכתה בכתב סופר לחתן. (מעובד מתוך 'ספרא דמלכא' - אוצר אמרות החת"ס)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מנחם קאליש זצ"ל

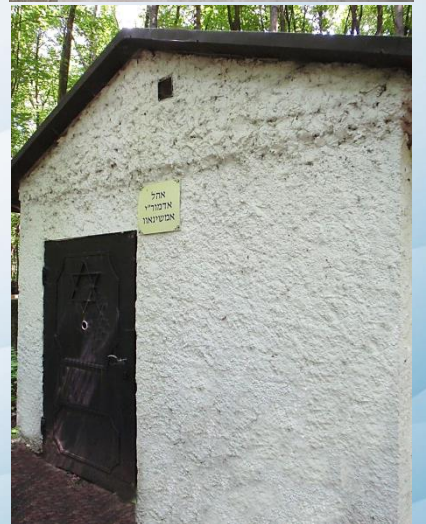
האדמו"ר הרב מנחם קאליש מאמשינוב זצ"ל - נולד בשנת ה'ת"ר"כ (1860). מכיוון שרבינו נולד בתוך שנה להסתלקות של מרן רבי מנחם מנדל מקאצק (נפטר ב-כ"ב שבט ה'תרי"ט), אביו של רבינו (האדמו"ר הזקן) קרא לילד בשם מנחם (הוא לא הוסיף את השם מנדל לפי שדוד רבינו הרה"ק רבי מנחם מנדל מווארקא היה אז מנהיג של רבבות אלפי חסידים ולכבודו לא קרא לו בשם מנחם מנדל). כבר בצעירותו נודע בהתמדתו המופלאה ובבקיאותו המבהילה בכל חדרי תורה, בנגלה ובנסתר. מידת ענוותנותו ואהבת ישראל היתה בלי גבול. בשנת ה'תרל"ח (1877) כשהיה כבן שמונה עשרה שנים בלבד, אביו נפטר ועל רבינו הוטל לשמש כאדמו"ר במקום אביו, לפרנס את משפחתו ולגדל ולחנך את שני אחיו הצעירים - רבי ישעיה (מפשיסחא) ורבי ירמיה (מאפולע). כמה מזקני החסידים שזכו להסתופף בצילו של אביו הסתפקו אם לקבל עליהם את מרותו של אברך צעיר זה, אבל אחרי ימים רבים שהם הסתובבו בחצר רבינו בהתבוננות תמידית אחרי מעשיו החליטו כי הוא ראוי. רבינו נהג בקרבה ובאהבה עם חסידיו ותחת הנהגתו החסידות התרחבה. היה פעיל בענייני ציבור, כאביו וסבו. השתתף בכנסים ציבוריים רבים. נודע גם כבעל חסד ונותן צדקה.

בזמן מלחמת העולם הראשונה עבר לוורשה. הוא נרתם לעזרת הפליטים בעיר ואלפי היהודים שהוגלו לשם עקב המלחמה מצאו אוזן קשבת. ביתו היה בית ועד לענייני ציבור. נהג עם חסידיו ובאי ביתו כבנים יחידים ממש. הקדיש תשומת לב מלאה לכל אחד מהם. התעמק בבקשותיהם ועזר להם. בעל רוח-הקודש.

רבים פנו אליו ונושעו. שימש קרוב לארבעים שנה באדמו"רות. עבודת הקודש ללא ליאות בצורכי הכלל והפרט החלישה את גופו וגרמה לו מחלת לב מסוכנת. רבינו נפטר לביל שבת קודש פרשת וישלח, ט"ז כסליו ה'תרע"ח (1917). חי כ-57 שנים. ציונו בוורשה. על ציונו הוקם אוהל גדול, ולימים נקברו בו בנו רבי יוסף ונכדו רבי יעקב דוד. האדמו"ר ר' אברהם מרדכי אלטר מגור התבטא על רבינו כי הוא היה "משיירי כנסת הגדולה".

אביו: האדמו"ר רבי יעקב דוד ('האדמו"ר הזקן'). **סבא (מצד אביו):** האדמו"ר ר' ישראל יצחק מוורקא. **אימו:** מרת חיה (בת ר' יעקב מזרנובצה). **אשתו:** מרת אסתר גולדה (בת ר' שמואל משה אלברשטיין מביאלא). **מרבתינו:** אביו, האדמו"ר רבי יעקב דוד ('האדמו"ר הזקן'). **ילדינו:** האדמו"ר רבי יוסף מאמשינוב (מילא את מקום רבינו), האדמו"ר רבי שמעון שלום (כיהן באוטבוצק ובהמשך בארצות הברית), האדמו"ר רבי אברהם (כיהן בראדומסק. חתנו של רבי אברהם יששכר), יעקב דוד (נפטר בצעירותו). מרת רחל (נישאה לרבי חיים יעקב אריה מורגנשטרן הי"ד אב"ד מראדזימין-וישקוב), מרת יוטא פייגא (נישאה לרבי ישראל נח איגר, בנו של רבי אברהם מלובלין).

הרב החסיד רבי אברהם וישקובסקי (חתנו של הרה"ק רבי שאול ידידיה אלעזר ממודזיץ בעל 'ישא ברכה זצ"ל) סיפר: כשהגיע זמנו של אחיר' משה להתייצב לצבא הרוסי, אבי נסע איתו לרבינו והזכיר אותו לפניו שיושע במהרה וישוחרר מהצבא הרוסי. על שולחנו של הרבי היה מונח חומש.

הרבי קרא לאחי ואמר: "משה, קרב הנה ונראה אם הנך יודע לקרוא בחומש" ... אחי התקרב במהירות לשולחן, פתח את החומש וניסה לקרוא בו. אך הרבי מנע ממנו לקרוא, סגר את החומש ואמר: "הלא אינך רואה כלום ומדוע אתה מפחד מהם?".

אביו ואחיו השתוממו למשמע אוזניהם. הם היו אדוקים ברבם הגדול ולכן האמינו כי הישועה קרובה לבוא. רוח קודשו של הרבי התגלתה אחרי שמשה הופיע בפני הועדה הצבאית שהיתה צריכה לקבוע אם הוא כשיר לשרת בצבא. כשהגיע תורו להיבדק אצל הרופא הרוסי, הוא הרים עליו את קולו ואמר: "ברח לך מכאן מהר. לצבא המהולל של הצאר הרוסי אין צורך בעיוורים" ... הדבר יצא מפי הרופא הרוסי ומשה הוצא מחדר הרופא כשתעודת שחרור בידו. אז הבינו מה שהרבי אמר לו: "הרי אינך רואה כלום ומה אתה מפחד מהם" ...

הרה"ג רבי מרדכי זאב לדרמן מבריסק סיפר מעשה שאירע לו אצל רבינו: אשתו חלתה מאוד ושכבה על ערש דוי, גוססת, ימים אחדים. מצבה היה כה חמור עד שיכלו רק לתת לה מעט מים בכפית ישר לפיה. יותר מזה היא לא יכלה לאכול או לשתות. ר' מרדכי זאב לדרמן נסע לרבינו מבריסק לאמשינוב. כאשר נכנס לקודש פנימה הרבי מיד אמר לו: "מהר סע לביתך ותאמר לה כך: 'הרב מאמשינוב אמר שאל תפחדי. את תהיי בריאה!'.

מיועדנו נסע תיכף ומיד לביתו. נשות העיר עמדו שם ולא הניחו לו לבוא הביתה כי קרב מועד יציאת נשמתה. באמונתו החזקה ברבו לקח לו את גיסו לעזר. הם גירשו את הנשים וכנסו הביתה. הבעל ניגש למיטת אשתו ואמר לה כפי שהצטווה: "הרב מאמשינוב אמר שלא תפחדי. את תהיי בריאה". היא מיד פתחה את עיניה ואמרה: "אם כן, תנו לי את המלבושים ללבוש!".

הם מיד כיבו את הנרות שהדליקו ליד מיטתה, כפי שנהגו לעשות לגוסס בטרם ייפטר מן העולם, שלא תראה ותפחד. אמרו לה: "הרי זה כמה ימים שלא אכלת כלום". אמרה להם: "תנו לי ליטול את ידי". נתנו לה מעט חלב ושתתה כוס וחצי חלב. לאחר מכן נרדמה למשך שעותיים. לאחר שהתעוררה, היא עזרה לבשל לכבוד שבת קודש ויהי לנס.

כֶּסֶף כָּשֶׁר

ליבי בער בקירבי. ניגשתי לגבאי וכמעט שהתחלתי לצעוק בפרהסייה: "אדם זה הוא נוכל! הוא גנב את כספך! איך אתם מעזים לכבד אדם כזה ולהעלותו לתורה?"

הגבאי הבחין בסערת רגשותי. הוא מיד פנה אלי ולחש לי באוזן: "בבקשה ממך, אל תעשה בלאגן. תיכנס לאדמו"ר ותדבר איתו".

כך עשיתי כמובן. אלא שהאדמו"ר אמר לי שמכיוון שהוא לא מרגיש טוב, הוא לא יכול לטפל בזה עכשיו, אבל הבטיח שבטיש בליל שבת הוא ידבר איתי מה לעשות.

פרשת השבוע היתה פרשת וישלח. בטיש האדמו"ר פתח עם שתי שאלות. שאלה ראשונה: יעקב מספר לעשיו: "עם לָבָן גִּרְתִּי" (בראשית לב, ה). מה החידוש? וכי עשיו לא ידע שיעקב שהה בביתו של לבן עשרים ושתיים שנה?

שאלה שניה: יעקב מוסיף ומספר לו: "יְהִי לִי שׁוֹר וְחֹמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה" (בראשית לב, ו). הדבר תמוה, הרי יעקב יודע שעשיו כועס עליו בגלל שלקח לו את הברכות של העולם הזה. מדוע הוא שופך שמן למדורה, ומספר לו שיש לו הרבה צאן ועבד ושפחה?

שיספר לו שהוא לומד כל היום. יודע רמב"ם ורשב"א – זה לא מעניין את עשיו... אבל למה להתגרות בעשיו ולספר לו על העולם הזה, שיש לו?

האדמו"ר תירץ כך: לבן היה ראש הרמאים בעולם. לא היה אחד שיצא ממנו בשלום. אפילו את החתונות של בנותיו הוא לא עשה על חשבוננו, אלא על חשבון בני העיר...

יעקב אומר לעשיו: הנה יצאתי מראש הרמאים עם שור וחמור, עבד ושפחה. אתה יודע למה? כי "יְהִי לִי!" הכסף שלי הוא שלי! הוא כסף כשר שאין עליו שאלות. כשיש כסף כזה – אף רמאי לא יכול לקחת אותו ממני.

הרבי סיים ואמר: אם אתה רואה שרמאי הצליח להוציא ממישהו את כספו – ככל הנראה זה היה כסף לא מספיק כשר, ככל הנראה היה חסר ב'ויהי לי'...

שמעתי את דברי הרבי וקלטתי היטב את משמעותם: עלי לבדוק את כל חשבונותי אם הכסף הוא כשר בתכלית. נסעתי בחזרה לבלגיה. עיינתי היטב בחשבונות, ולכל מי שיכול היה להיות איזושהי סרך של תביעה עליו – שילמתי עד הגרוש האחרון.

בסופו של דבר, הגביר סיים את הסיפור שספר לראש הכולל, המניה שלי זינקה, ושוויה עמד על שמונה מאות אלף דולר! מהכסף הזה עשיתי ביזנס וכך התעשרתי. המתכון לעשירות - "יְהִי לִי" - כסף כשר.

הרב גואל אלקריף סיפר מה שמע מראש כולל חשוב. סיפור שמלמד אותנו כי כאשר הכסף שבידי האדם הוא כסף כשר, הרי שאף אחד בעולם לא יכול לקחת אותו ממנו.

גביר גדול מאוד, חסיד גור, גר באנטורפן שבבלגיה. מדובר באחד התומכים הגדולים ביותר של מוסדות גור ועוד הרבה מוסדות צדקה אחרים.

ראש הכולל היה נוסע אליו מדי פעם בפעם כדי להתריע אותו. פעם הוא שאל אותו: "תספר לי בבקשה איך זכית לכל העושר הגדול הזה?"

הגביר סיפר: לפני כמה עשרות שנים היו לי מאתיים אלף דולר. מדובר בסכום גדול באותם הימים. חיפשתי היכן כדאי להשקיע אותם.

פניתי לסוחר גדול בבורסה. גם הוא חסיד גור. הוא הציע לי ארבע מניות מענפים שונים, שעל פי התחזית צפוי להן עתיד גדול: נפט, גז, נדל"ן ומחשבים.

השבתי לו: "אני חסיד גור כמוך. כידוע לך, אנחנו לא עושים שום דבר בלי לשאול את הרבי, האדמו"ר הרב ישראל אלטר" (ה'בית ישראל' זיע"א).

נסעתי מבלגיה לארץ ישראל. נכנסתי אל האדמו"ר ושאלתי: "כבוד הרבי, באלו מניות כדאי להשקיע?". הוא השיב לי: "בשתיים מן המניות אל תיגע. מהשתיים האחרות אתה יכול לרכוש".

חזרתי לבלגיה והוריתי לסוחר לקנות בכל הסכום מניה אחת מתוך השתיים שהרבי אישר לי. זו שהיתה לי תחושת בטן שתניב תשואה גבוהה יותר מתוך השתיים. מה שקרה בפעל היה שהסוחר רימה אותי וקנה לי מניה אחרת.

המניה הראשונה, זו שהוריתי לו לקנות, טיפסה לרקיע. לו הייתי קונה אותה בעצמי, הייתי מרוויח מאתיים וחמישים אלף דולר!

המניה השניה, זו שהסוחר קנה עבורי, נפלה עמוק וכמעט התרסקה. שוויה ירד ממאתיים אלף דולר לשישה-עשר אלף דולר!

פניתי לסוחר ובאתי אליו בטענות קשות. למעשה לא היה לי מה לעשות. לא כתבתי שום מסמך מכיוון שסמכתי עליו. לא נותר לי אלא להישאר עם הכעס שאצור בלב על אותו נוכל שקנה על דעת עצמו את המניה.

פעם אחת, כשהגעתי לארץ והתפללתי בבית המדרש, ראיתי שגם הסוחר הזה נוכח במקום. בקריאת התורה העלו אותו לתורה, עשו לו 'מי שברך' גדול.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאל בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל מרים בן פרחיה ז"ל אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחיה ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה